

Dz.U.UE.L.1991.256.51

Dz.U.UE-sp.13-11-3

2008.07.28

zm.

Dz.U.UE.L.2008.179.5 art. 1

DYREKTYWA RADY

z dnia 18 czerwca 1991 r.

w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni

(91/477/EWG)

(Dz.U.UE L z dnia 13 września 1991 r.)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 100a,

uwzględniając wniosek Komisji⁽¹⁾,

we współpracy z Parlamentem Europejskim⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

artykuł 8a Traktatu stanowi, że rynek wewnętrzny musi być ustanowiony najpóźniej do dnia 31 grudnia 1992 r.; rynek wewnętrzny obejmuje obszar bez granic wewnętrznych, w którym zapewnia się swobodny przepływ towarów, osób, usług i kapitału zgodnie z postanowieniami Traktatu;

Rada Europejska, na spotkaniu w Fontainebleau w dniach 25 i 26 czerwca 1984 r. wyraźnie wyznaczyła jako cel zniesienie wszelkich formalności policyjnych i celnych na wewnątrzspółnotowych granicach;

całkowite zniesienie kontroli i formalności na wewnątrzspółnotowych granicach pociąga za sobą wypełnienie niektórych podstawowych warunków; w Białej Księdze "Realizacja rynku wewnętrznego" Komisja stwierdziła, że zniesienie kontroli bezpieczeństwa przedmiotów transportowanych oraz osób pociąga za sobą, między innymi, harmonizację ustawodawstwa dotyczącego broni;

zniesienie kontroli posiadania broni na wewnątrzspółnotowych granicach wymaga przyjęcia skutecznych zasad umożliwiających przeprowadzanie kontroli nabywania i posiadania broni palnej w Państwach Członkowskich oraz jej przewożenia do innego Państwa Członkowskiego; systematyczne kontrole na wewnątrzspółnotowych granicach muszą zatem zostać zniesione;

wzajemne zaufanie między Państwami Członkowskimi w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osób, które powstanie przez te zasady, będzie tym większe, jeśli zostaną one podparte zharmonizowanym częściowo ustawodawstwem; przydatne byłoby zatem ustalenie kategorii broni palnej, której nabywanie i posiadanie przez osoby prywatne byłoby

zakazane, bądź podlegałyby obowiązkowi uzyskania pozwolenia lub złożenia oświadczenia;

przemieszczanie się z jednego Państwa Członkowskiego do innego wraz z posiadaną bronią powinno być co do zasady zabronione; odstępstwo od tej zasady jest możliwe tylko wtedy, gdy zostanie ustalona procedura umożliwiająca zgłaszanie Państwu Członkowskim, że na ich terytorium zostanie wwieziona broń palna;

jednakże należy uchwalić bardziej elastyczne zasady w odniesieniu do myślistwa i strzelectwa sportowego, aby uniknąć utrudniania swobodnego przepływu osób w stopniu większym niż konieczny;

niniejsza dyrektywa nie ma wpływu na prawo Państw Członkowskich do podejmowania środków zapobiegających nielegalnemu handlowi bronią,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ 1

Zakres

Artykuł 1

1. Do celów niniejszej dyrektywy "broń palna" oznacza każdą przenośną broń lufową, która miota, jest przeznaczona do miotania lub może być przystosowana do miotania jednego lub większej liczby pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego. Broń palna została sklasyfikowana w sekcji II załącznika I.

Do celów niniejszej dyrektywy przedmiot uznaje się za dający się przystosować do miotania jednego lub wielu pocisków w wyniku działania palnego materiału miotającego, jeżeli:

- ma wygląd broni palnej, i
- ze względu na swoją budowę lub materiał, z którego jest wykonana, może być łatwo przerobiona we wspomnianym celu

1a. Do celów niniejszej dyrektywy "część" oznacza jakikolwiek element lub część zamienną, zaprojektowane specjalnie do broni palnej i zasadnicze dla jej funkcjonowania, w tym lufę, szkielet lub komorę zamkową, suwadło lub bębenek, trzon lub zatrzask zamkowy, oraz jakiegokolwiek urządzenie przeznaczone lub przystosowane do tłumienia hałasu spowodowanego wystrzałem.

1b. Do celów niniejszej dyrektywy "istotny komponent" oznacza mechanizm zamkowy, komorę oraz bębenek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.

1c. Do celów niniejszej dyrektywy "amunicja" oznacza cały nabój lub jego komponenty, w tym łuski, spłonki, proch lub pociski, używane w broni palnej, jeżeli komponenty te są również objęte wymogiem uzyskania zezwolenia w danym państwie członkowskim.

1d. Do celów niniejszej dyrektywy "śledzenie historii" oznacza systematyczne śledzenie losów broni palnej oraz w miarę możliwości jej części i amunicji od wytwórcy do nabywcy w celu udzielania właściwym organom państw członkowskich pomocy w wykrywaniu, badaniu i analizowaniu procesów nielegalnego wytwarzania broni i nielegalnego obrotu bronią.

1e. Do celów niniejszej dyrektywy "pośrednik" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną niebędącą sprzedawcą, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na zakupie, sprzedaży lub organizowaniu transferu broni.

2. Do celów niniejszej dyrektywy "sprzedawca" oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, której zawód lub działalność gospodarcza polega w całości lub w części na wytwarzaniu, handlu, wymianie, wypożyczaniu, naprawie lub przeróbce broni palnej, części i

amunicji.

2a. Do celów niniejszej dyrektywy "nielegalne wytwarzanie" oznacza wytwarzanie lub montowanie broni palnej, jej części i elementów oraz amunicji:

- (i) z istotnych komponentów broni palnej będących przedmiotem nielegalnego obrotu;
- (ii) bez zezwolenia wydanego zgodnie z art. 4 przez właściwy organ państwa członkowskiego, w którym ma miejsce wytwarzanie bądź montaż;
- (iii) bez oznakowania zmontowanej broni palnej podczas jej wytwarzania zgodnie z art. 4 ust. 1.

2b. Do celów niniejszej dyrektywy "nielegalny obrót" oznacza nabycie, sprzedaż, dostawę, przemieszczenie lub przekazanie broni palnej, jej części lub amunicji z lub przez terytorium jednego państwa członkowskiego na terytorium innego państwa członkowskiego, jeżeli żadne z zainteresowanych państw członkowskich nie wydało na to zezwolenia zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy lub jeżeli zmontowana broń palna nie jest oznakowana zgodnie z art. 4 ust. 1

3. Do celów stosowania niniejszej dyrektywy osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania kraju wskazanego w adresie znajdującym się w dokumencie poświadczającym miejsce zamieszkania, takim jak paszport lub dowód tożsamości, które przedstawia się władzom Państwa Członkowskiego lub sprzedawcy podczas kontroli posiadania lub przy nabywaniu broni.

4. "Europejska karta broni palnej" jest wydawana przez organy państwa członkowskiego na wniosek osoby nabywającej i użytkującej broń palną zgodnie z prawem. Jest ona ważna maksymalnie przez okres pięciu lat, który może zostać przedłużony i zawiera informacje wymienione w załączniku II. Jest ona niezbywalna i zawiera informacje na temat broni posiadanej i wykorzystywanej przez posiadacza karty. Musi się ona zawsze znajdować w posiadaniu osoby używającej broni palnej, a zmiany w stanie osiadania broni lub zmiany jej cech, a także jej utrata lub kradzież są wpisywane do karty.

Artykuł 2

1. Niniejsza dyrektywa pozostaje bez uszczerbku dla stosowania przepisów prawa krajowego dotyczących noszenia broni, myślistwa i strzelectwa sportowego.

2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do nabywania ani posiadania broni i amunicji, zgodnie z prawem krajowym, przez siły zbrojne, policję, władze publiczne oraz przez kolekcjonerów i jednostki zajmujące się kulturalnymi i historycznymi aspektami broni, uznanymi za takie przez Państwo Członkowskie, na którego terytorium się znajdują. Nie ma ona również zastosowania do handlowych transferów broni i amunicji wojennej.

Artykuł 3

Państwa Członkowskie mogą w swym ustawodawstwie uchwalić przepisy surowsze niż przewidziane w niniejszej dyrektywie, z zastrzeżeniem praw przyznanych osobom mającym miejsce zamieszkania w Państwach Członkowskich określonych w art. 12 ust. 2.

ROZDZIAŁ 2

Harmonizacja ustawodawstwa dotyczącego broni palnej

Artykuł 4

1. Państwa członkowskie gwarantują, że broń palna lub jej istotna część wprowadzona na rynek została oznakowana i zarejestrowana zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy albo że została pozbawiona cech użytkowych.

2. Do celów identyfikacji i śledzenia zmontowanej broni palnej państwa członkowskie:

- a) wymagają jednolitego oznakowania broni palnej przy jej wytwarzaniu, obejmującego nazwę wytwórcy, kraj lub miejsce wytworzenia, numer serii i rok wytworzenia (jeśli nie został zawarty w numerze serii). Nie narusza to możliwości umieszczenia znaku towarowego. Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej; lub
- b) utrzymują alternatywne, niepowtarzalne i łatwe do identyfikacji oznakowanie złożone z kodu cyfrowego lub alfanumerycznego, umożliwiającego wszystkim państwom łatwą identyfikację kraju wytwarzania.

Oznakowanie umieszczane jest na jednym z istotnych komponentów broni palnej, którego zniszczenie powodowałoby bezużyteczność broni palnej.

Państwa członkowskie zapewniają oznakowanie każdego pojedynczego podstawowego opakowania pełnej amunicji poprzez podanie nazwy wytwórcy, numeru identyfikacyjnego partii, kalibru i typu amunicji. Do tych celów państwa członkowskie mogą zdecydować o zastosowaniu przepisów Konwencji z dnia 1 lipca 1969 r. o wzajemnym uznawaniu oznakowania broni strzeleckiej.

Ponadto państwa członkowskie dbają o to, by w przypadku przekazywania broni palnej pochodzącej z zapasów rządowych do stałego użytku cywilnego była ona opatrzona właściwym oznakowaniem umożliwiającym państwom łatwą identyfikację kraju przekazującego.

3. Państwa członkowskie uzależniają wykonywanie przez sprzedawcę jego działalności na swoim terytorium od uzyskania pozwolenia przynajmniej w oparciu o kontrolę jego rzetelności prywatnej i zawodowej oraz jego umiejętności. W przypadku osoby prawnej kontrola ta dotyczy osoby, która kieruje przedsiębiorstwem.

4. Państwa członkowskie zapewniają utworzenie najpóźniej do dnia 31 grudnia 2014 r. i prowadzenie skomputeryzowanego, scentralizowanego lub zdecentralizowanego systemu rejestracji danych, gwarantującego upoważnionym organom dostęp do systemów rejestracji danych obejmujących każdą sztukę broni palnej objętej niniejszą dyrektywą. W systemie rejestracji danych zapisuje się i przechowuje przez okres nie krótszy niż 20 lat informacje o typie, marce, modelu, kalibrze, numerze seryjnym, nazwie i adresie dostawcy oraz osobie nabywającej lub posiadającej broń palną.

W okresie prowadzenia działalności sprzedawcy mają obowiązek prowadzenia ewidencji obejmującej wszystkie rodzaje broni palnej objęte niniejszą dyrektywą, którą otrzymali lub sprzedali, zawierającej dane szczegółowe umożliwiające identyfikację i śledzenie historii broni palnej, w szczególności typ, markę, model, kaliber i numer seryjny oraz nazwy i adresy dostawców i osób nabywających broń. Po zakończeniu prowadzenia działalności sprzedawca przekazuje ewidencję krajowym organom odpowiedzialnym za system rejestracji, o którym mowa w pierwszym akapicie.

5. Państwa członkowskie gwarantują, że każdą broń palną można przyporządkować do obecnego posiadacza. Jednak w odniesieniu do broni palnej sklasyfikowanej w kategorii D państwa członkowskie wprowadzają od dnia 28 lipca 2010 r. odpowiednie środki śledzenia historii, w tym od 31 grudnia 2014 r. środki umożliwiające przyporządkowanie do obecnego posiadacza broni palnej wprowadzonej na rynek po dniu 28 lipca 2010 r.

Artykuł 4a

Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej tylko osobom, które otrzymały zezwolenie, lub - w odniesieniu do kategorii C lub D - osobom, które są specjalnie upoważnione do nabywania i posiadania broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 4b

Państwa członkowskie rozważają ustanowienie systemu regulującego działalność pośredników. System taki mógłby obejmować jeden lub więcej środków, takich jak:

- a) wymóg rejestracji pośredników działających na ich terytorium;
- b) wymóg uzyskania licencji lub zezwolenia na prowadzenie działalności pośrednika.

Artykuł 5

Bez uszczerbku dla art. 3 państwa członkowskie zezwalają na nabywanie i posiadanie broni palnej wyłącznie osobom, które przedstawią ważną przyczynę i które:

- a) ukończyły 18 rok życia, z wyjątkiem nabywania, innego niż w drodze zakupu, i posiadania broni palnej do celów myślistwa i strzelectwa sportowego, pod warunkiem że w tym przypadku osoby poniżej 18 roku życia posiadają zgodę rodziców lub są pod opieką rodzica lub osoby dorosłej posiadającej ważne pozwolenie na broń palną lub kartę łowiecką lub znajdują się na terenie licencjonowanego ośrodka szkoleniowego lub innego zatwierdzonego ośrodka;
- b) nie stanowią zagrożenia dla samych siebie, dla porządku publicznego lub dla bezpieczeństwa publicznego; wyrok skazujący za popełnione umyślnie przestępstwo z użyciem przemocy uznaje się za element wskazujący na takie zagrożenie.

Państwa członkowskie mogą wycofać pozwolenie na posiadanie broni palnej, jeżeli nie jest już spełniony którykolwiek z warunków, na podstawie których zostało ono wydane.

Państwa członkowskie nie mogą zabronić osobie zamieszkującej na ich terytorium posiadania broni, która została nabyta w innym państwie członkowskim, chyba że zabraniają nabywania takiej broni na swym terytorium

Artykuł 6

Państwa Członkowskie podejmują wszelkie właściwe czynności w celu zakazania nabywania i posiadania broni palnej i amunicji sklasyfikowanej w kategorii A. W szczególnych przypadkach właściwe władze mogą wydać pozwolenie na taką broń palną i amunicję, gdy nie jest to sprzeczne z bezpieczeństwem publicznym i porządkiem publicznym.

Państwa członkowskie zapewniają ścisłą kontrolę dozwolonego nabywania broni palnej, jej części i amunicji za pośrednictwem środków komunikacji na odległość, określonych w art. 2 dyrektywy 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 maja 1997 r. w sprawie ochrony konsumentów w przypadku umów zawieranych na odległość⁽⁴⁾, w odniesieniu do wszystkich osób z wyjątkiem sprzedawców.

Artykuł 7

1. Nie można nabywać broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B na terytorium Państwa Członkowskiego, chyba że uzyska się w tym celu stosowne pozwolenie od tego Państwa Członkowskiego.

Pozwolenie tego rodzaju nie może zostać wydane osobie mającej miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim bez uprzedniej zgody tego państwa.

2. Nie można posiadać broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B na terytorium Państwa Członkowskiego, chyba że to Państwo Członkowskie wyda w tym celu stosowne pozwolenie. Jeśli osoba, która uzyska takie pozwolenie, jest ma miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, to Państwo Członkowskie zostaje stosownie poinformowane.

3. Pozwolenie na nabycie oraz pozwolenie na posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii B może przyjąć formę pojedynczej decyzji administracyjnej.

4. Państwa członkowskie mogą rozważyć wydanie osobom, które spełniają wymogi konieczne do wydania pozwolenia na broń palną, wieloletniego zezwolenia na nabywanie i posiadanie wszelkiej broni wymagającej pozwolenia, bez uszczerbku dla:

- a) obowiązku informowania właściwych organów o transferach;
- b) okresowej weryfikacji spełniania przez te osoby wymogów; oraz
- c) maksymalnych limitów posiadanej broni przewidzianych w prawie krajowym.

5. Państwa członkowskie przyjmują przepisy gwarantujące, że osoby posiadające pozwolenie na broń palną kategorii B wydane na podstawie prawa krajowego w dniu 28 lipca 2008 r. nie muszą ubiegać się o zezwolenie lub pozwolenie na posiadaną broń palną kategorii C lub D w związku z wejściem w życie dyrektywy 2008/51/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 maja 2008 r.⁽⁵⁾ Jednak każdy kolejny transfer broni palnej kategorii C lub D podlega wymogowi uzyskania lub posiadania przez osobę otrzymującą transfer zezwolenia lub specjalnego upoważnienia do posiadania tej broni palnej zgodnie z prawem krajowym.

Artykuł 8

1. Nie jest dozwolone posiadanie broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, chyba że jej posiadanie zostało ujęte w oświadczeniu przekazanym władzom Państwa Członkowskiego, w którym znajduje się ta broń palna.

Państwa Członkowskie przewidują obowiązkowe oświadczenie dotyczące wszelkiej broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, która znajduje się obecnie na ich terytorium, a nie została uprzednio określona w oświadczeniu, w ciągu roku od wejścia w życie przepisów prawa krajowego transponujących niniejszą dyrektywę.

2. Każdy sprzedawca lub osoba prywatna informuje władze Państwa Członkowskiego o każdym fakcie dysponowania lub przekazania broni palnej sklasyfikowanej w kategorii C, który ma miejsce na jego terytorium, podając dane szczegółowe, za pomocą których można zidentyfikować broń palną oraz osobę ją nabywającą. Jeśli nabywca takiej broni palnej ma miejsce zamieszkania w innym Państwie Członkowskim, nabywca broni oraz Państwo Członkowskie, na którego terytorium transakcja miała miejsce, informują zainteresowane Państwo Członkowskie o nabyciu broni.

3. Jeżeli Państwo Członkowskie zakazuje lub warunkuje nabywanie i posiadanie na swym terytorium broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach B, C i D od uzyskania właściwego pozwolenia, poinformuje o tym inne Państwa Członkowskie, które naniósł wyrażne oświadczenie na ten temat, na każdą wydawaną przez nie, na ten rodzaj broni, europejską kartę broni palnej, zgodnie z art. 12 ust. 2.

Artykuł 9

1. Zezwala się na przekazywanie broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach A, B lub C osobie, która nie ma miejsca zamieszkania w danym Państwie Członkowskim, jeśli jest ono zgodne z wymogami przewidzianymi w art. 6, 7 i 8:

- w przypadku gdy zgodnie z art. 11, nabywca uzyskał pozwolenie na dokonanie transferu do państwa jego zamieszkania,
- w przypadku gdy nabywca przedkłada pisemne oświadczenie poświadczającą i uzasadniającą jego zamiar posiadania broni palnej w Państwie Członkowskim, w którym ta broń palna została nabyta pod warunkiem, że spełnia on warunki prawne posiadania w tym Państwie Członkowskim.

2. Państwa Członkowskie mogą zezwolić na czasowe przekazanie broni palnej, zgodnie z ustanowionymi przez nie procedurami.

Artykuł 10

Przepisy dotyczące nabywania i posiadania amunicji są takie same, jak przepisy dotyczące posiadania broni palnej, do której przeznaczona jest ta amunicja.

ROZDZIAŁ 3

Formalności dotyczące przepływu broni we Wspólnocie

Artykuł 11

1. Broń palna, bez uszczerbku dla przepisów art. 12, może być przewożona z jednego Państwa Członkowskiego do drugiego wyłącznie zgodnie z procedurą przewidzianą w poniższych ustępach. Przepisy te obejmują także transfer broni palnej przy sprzedaży wysyłkowej.

2. W przypadku gdy broń palna ma zostać przewieziona do innego Państwa Członkowskiego, zainteresowana osoba, przed dokonaniem transferu, przedstawia następujące dane szczegółowe Państwu Członkowskiemu, w którym znajduje się taka broń palna:

- nazwiska i adresy osób: sprzedającej lub przekazującej broń palną oraz kupującej lub nabywającej ją lub, gdzie stosowne, właściciela,
- adres, na który broń palna ma być wysłana lub transportowana,
- liczba sztuk broni palnej przeznaczonej do wysyłki lub transportu,
- dane szczegółowe umożliwiające identyfikację broni palnej oraz wskazanie, że ta broń palna poddana została kontroli zgodnie z Konwencją z dnia 1 lipca 1969 r. dotyczącą wzajemnego uznawania znaków próbnych na broni strzeleckiej,
- środek transferu,
- datę wysyłki i przewidywaną datę przybycia przesyłki.

Informacje określone w dwóch powyższych tiret, nie muszą być przedstawione w przypadku gdy transfer ma miejsce między pośrednikami.

Państwo Członkowskie bada warunki, na jakich ma zostać dokonany transfer, w szczególności w odniesieniu do bezpieczeństwa.

W przypadku gdy Państwo Członkowskie zezwala na taki transfer, wydaje ono licencję uwzględniającą wszystkie dane szczegółowe określone w akapicie pierwszym. Licencja taka towarzyszy broni palnej do chwili jej dostarczenia do miejsca przeznaczenia. Licencja ta jest przedstawiana na każde żądanie władz Państw Członkowskich.

3. W przypadku transferu broni palnej innej niż broń wojskowa, wyłączonej z zakresu zastosowania niniejszej dyrektywy zgodnie z art. 2 ust. 2, każde Państwo Członkowskie może przyznać sprzedawcom prawo dokonywania transferów broni palnej z jego terytorium do sprzedawcy mającego siedzibę w innym Państwie Członkowskim bez wcześniejszego pozwolenia określonego w ust. 2. W tym celu wydaje ono pozwolenie ważne nie dłużej niż przez okres trzech lat, które może zostać w każdym momencie zawieszane bądź wycofane na podstawie uzasadnionej decyzji. Dokument odwołujący się do tego pozwolenia musi towarzyszyć przesyłce broni palnej do chwili dotarcia jej do miejsca przeznaczenia i być przedstawiany na każde żądanie władz Państw Członkowskich.

Przed datą transferu sprzedawca przekazuje organom państwa członkowskiego, z którego ma być dokonany transfer, wszystkie informacje szczegółowe wymienione w ust. 2 akapit pierwszy. Organy te prowadzą kontrole, w razie potrzeby na miejscu, celem sprawdzenia zgodności informacji przekazanych przez sprzedawcę z rzeczywistym charakterem transferu. Sprzedawca przekazuje informacje w okresie dającym wystarczająco dużo czasu.

4. Każde Państwo Członkowskie dostarcza pozostałym Państwom Członkowskim wykaz broni palnej, której transfer na jego terytorium jest możliwy bez konieczności wcześniejszego uzyskania pozwolenia.

Listy te są przekazywane sprzedawcom, którzy uzyskali zgodę na transfer broni palnej bez uprzedniego pozwolenia zgodnie z procedurą przewidzianą w ust. 3.

Artykuł 12

1. Jeżeli nie stosuje się procedury przewidzianej w art. 11, posiadanie broni palnej w trakcie podróży przez dwa lub więcej Państw Członkowskich jest niedozwolone, chyba że osoba podróżująca uzyska pozwolenie każdego z tych Państw Członkowskich.

Państwa Członkowskie mogą wydać takie pozwolenie na jedną lub więcej podróży maksymalnie na okres jednego roku, z możliwością jego przedłużania. Pozwolenia takie wpisuje się do europejskiej karty broni palnej, którą osoba podróżująca przedstawia na każde żądanie władz Państw Członkowskich.

2. W drodze odstępstwa od ust. 1 myśliwi, w odniesieniu do kategorii C i D, oraz strzelcy sportowi, w odniesieniu do kategorii B, C i D, mogą bez uprzedniego pozwolenia być w posiadaniu jednej lub więcej sztuk broni palnej w czasie podróży przez dwa lub więcej państw członkowskich w celu wykonywania swej działalności, pod warunkiem że posiadają przy sobie europejską kartę broni palnej, w której wymieniona jest ta broń, oraz że są w stanie uzasadnić powody podróży, w szczególności poprzez przedstawienie zaproszenia lub innego dowodu działalności związanej z myślistwem lub strzelectwem sportowym w docelowym państwie członkowskim.

Państwa członkowskie nie mogą uzależniać uznania europejskiej karty broni palnej od uiszczenia jakichkolwiek opłat.

Jednakże odstępstwo to nie ma zastosowania do podróży do Państwa Członkowskiego, które zabrania nabywania i posiadania broni palnej tego typu lub, które zgodnie z art. 8 ust. 3, wymaga w tym celu uzyskania pozwolenia. W takim przypadku do europejskiej karty broni palnej wpisuje się wyraźne oświadczenie.

W kontekście sprawozdania określonego w art. 17, Komisja po konsultacji z Państwami Członkowskimi, oceni również rezultaty stosowania akapitu drugiego, w szczególności w odniesieniu do porządku publicznego oraz bezpieczeństwa publicznego.

3. Na podstawie umów dotyczących wzajemnego uznawania dokumentów krajowych, dwa lub więcej Państw Członkowskich może określić bardziej elastyczne niż określone w niniejszym artykule uregulowania dotyczące przepływu broni palnej na ich terytorium.

Artykuł 13

1. Każde Państwo Członkowskie przekazuje wszelkie przydatne informacje znajdujące się w jego posiadaniu, dotyczące docelowych transferów broni palnej do Państwa Członkowskiego, na którego terytorium został dokonany taki transfer.

2. Wszelkie informacje, które Państwo Członkowskie otrzymuje w drodze procedur przewidzianych w art. 11 dla transferu broni palnej oraz w art. 7 ust. 2 i art. 8 ust. 2 dla nabywania i posiadania broni palnej przez osoby nieposiadające miejsca zamieszkania, są przekazywane, nie później niż w momencie dokonywania transferu, Państwu Członkowskim będącym miejscami przeznaczenia oraz, gdy stosowne, nie później niż w chwili dokonywania transferu, Państwu Członkowskim, przez które dokonuje się tranzyt.

3. W celu skutecznego zastosowania niniejszej dyrektywy państwa członkowskie dokonują regularnej wymiany informacji. W tym celu do dnia 28 lipca 2009 r. Komisja powołuje grupę kontaktową ds. wymiany informacji w celu stosowania niniejszego artykułu. Państwa członkowskie powiadamiają się wzajemnie oraz Komisję o organach odpowiedzialnych za przekazywanie i otrzymywanie informacji oraz za wypełnianie obowiązków określonych w art. 11 ust. 4.

Artykuł 13a

1. Komisję wspiera komitet.

2. W odniesieniach do niniejszego ustępu zastosowanie mają art. 5 i 7 decyzji Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającej warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽⁶⁾, z uwzględnieniem przepisów jej art. 8.

Okres wprowadzony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

Artykuł 14

Państwa Członkowskie przyjmują wszelkie stosowne przepisy zakazujące wprowadzania na ich terytorium:

- broni palnej z wyłączeniem przypadków określonych w art. 11 i 12 oraz pod warunkiem spełnienia określonych w nich wymogów,
- broni innej niż broń palna, jeśli dopuszczają to przepisy prawa krajowego zainteresowanego Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ 4

Przepisy końcowe

Artykuł 15

1. Państwa Członkowskie wzmacniają kontrole posiadania broni na zewnętrznych granicach Wspólnoty. W szczególności zapewniają, by osoby podróżujące z państw trzecich i zamierzające udać się do innego Państwa Członkowskiego stosowały się do art. 12.

2. Niniejsza dyrektywa nie wyklucza przeprowadzania kontroli przez Państwa Członkowskie lub przez przewoźnika w momencie załadunku środka transportu.

3. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o sposobie, w jaki przeprowadzane są kontrole określone w ust. 1 i 2. Komisja zbiera te informacje i udostępnia je wszystkim Państwom Członkowskim.

4. Państwa Członkowskie notyfikują Komisji przepisy prawa krajowego, włącznie ze zmianami dotyczącymi nabywania i posiadania broni, w przypadku gdy prawo krajowe jest bardziej surowe niż minimalna norma, jaką zobowiązane są przyjąć. Komisja przekazuje takie informacje pozostałym Państwom Członkowskim.

Artykuł 16

Państwa członkowskie określają system sankcji stosowanych w przypadku niestosowania się do przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i podejmują wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia ich stosowania. Sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Artykuł 17

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2015 r. sprawozdanie ze stosowania niniejszej dyrektywy, do którego w stosownych przypadkach dołącza wnioski.

Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie do dnia 28 lipca 2012 r. sprawozdanie dotyczące możliwych pozytywnych i negatywnych stron ograniczenia liczby kategorii broni palnej do dwóch (zakazane i dozwolone) z punktu widzenia udoskonalenia funkcjonowania rynku wewnętrznego tych wyrobów poprzez ewentualne uproszczenie.

Komisja przedkłada do dnia 28 lipca 2010 r. sprawozdanie przedstawiające wnioski z badania kwestii wprowadzania na rynek replik broni palnej w celu stwierdzenia, czy włączenie tych wyrobów do zakresu niniejszej dyrektywy jest możliwe i pożądane.

Artykuł 18

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy w odpowiednim czasie tak, aby środki przewidziane w niniejszej dyrektywie można wprowadzać w życie nie później niż

dnia 1 stycznia 1993 r. Powiadamiają one niezwłocznie Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie o zastosowanych środkach.

Wymienione środki powinny zawierać odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie to powinno towarzyszyć ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

Artykuł 19

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 18 czerwca 1991 r.

W imieniu Rady

G. WOHLFART

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 1.9.1987, str. 8 oraz Dz.U. C 299 z 28.11.1989, str.6.

⁽²⁾ Dz.U. C 231 z 17.9.1990, str.69 oraz Dz.U. C 158 z 17.6.1991, str. 89.

⁽³⁾ Dz.U. C 35 z 8.2.1988, str. 5.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 144 z 4.6.1997, str. 19. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2005/29/WE (Dz.U. L 149 z 11.6.2005, str. 22).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 179 z 8.7.2008, s. 5.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23. Decyzja zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, s. 11).

ZAŁĄCZNIKI

ZAŁĄCZNIK I

- I. Do celów niniejszej dyrektywy "broń" oznacza:
- każdą broń palną określoną w art. 1 dyrektywy.
 - broń inną niż broń palna zgodnie z definicją w ustawodawstwie krajowym.
- II. Do celów niniejszej dyrektywy "broń palna" oznacza:
- A. Każdy przedmiot, który zalicza się do poniższych kategorii, chyba że spełnia wymogi definicji, ale wyłączony jest z którejś z przyczyn wymienionych w sekcji III.

Kategoria A - Broń palna niedozwolona

1. Wojskowe pociski wybuchowe i granatniki.
2. Automatyczna broń palna.
3. Broń palna ukryta pod postacią innego przedmiotu.
4. Amunicja z pociskami penetrującymi, wybuchowymi lub zapalającymi oraz pociski dla takiej amunicji.
5. Amunicja do pistoletów i rewolwerów z pociskami rozprężnymi oraz pociski dla takiej amunicji, oprócz broni dla myślistwa i strzelectwa sportowego dla osób uprawnionych do korzystania z niej.

Kategoria B - Broń palna, w przypadku której wymagane jest pozwolenie

1. Krótka broń palna półautomatyczna oraz repetująca.
2. Krótka broń palna jednostrzałowa z amunicją środkowego zapłonu.
3. Krótka broń palna jednostrzałowa z amunicją bocznego zapłonu, której całkowita długość nie przekracza 28 cm.
4. Długa broń palna jednostrzałowa, której magazynek i komora mogą razem pomieścić ponad trzy naboje.
5. Długa broń palna półautomatyczna, której magazynek i komora nie mogą razem pomieścić więcej niż trzy naboje w przypadku gdy mechanizm ładujący jest wymienny lub w przypadku gdy nie jest pewne, czy broń tę można przerobić za pomocą zwykłych narzędzi w broń, której magazynek i komora mogą pomieścić więcej niż trzy naboje.
6. Repetująca i półautomatyczna długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie, której długość nie przekracza 60 cm.
7. Półautomatyczna broń palna dla użytku cywilnego, która jest podobna do broni z mechanizmami automatycznymi.

Kategoria C - Broń palna w przypadku której wymagane jest oświadczenie

1. Repetująca długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii B pkt 6.
2. Długa broń palna z jednostrzałową lufą gwintowaną.
3. Półautomatyczna długa broń palna inna niż wymieniona w kategorii B pkt 4-7.
4. Jednostrzałowa krótka broń palna z amunicją bocznego zapłonu, której całkowita długość przekracza 28 cm.

Kategoria D - Inna broń palna

Jednostrzałowa długa broń palna z lufą o gładkim przewodzie.

B. Każdy istotny element takiej broni palnej:

Mechanizm zamkowy, komora oraz bębnek broni palnej, które będąc osobnymi przedmiotami, włączone są do kategorii broni palnej, w której są lub mają być osadzone.

III. Do celów niniejszego załącznika przedmioty, które odpowiadają definicji broni palnej nie są włączone w zakres tej definicji, jeśli:

- a) stały się trwale niezdadne do użytku poprzez pozbawienie cech użytkowych, zapewniające, że wszystkie podstawowe elementy broni nie nadają się trwale do użytku i niemożliwe jest ich usunięcie, zastąpienie lub jakakolwiek zmiana w celu przywrócenia cech użytkowych w jakikolwiek sposób;
- b) służą alarmowaniu, sygnalizowaniu, ratowaniu życia, ubojowi zwierząt lub połowom ryb za pomocą harpuna oraz do celów przemysłowych i technicznych pod warunkiem, że mogą być używane wyłącznie do wymienionych celów;
- c) uznane są za broń zabytkową lub reprodukcje takiej broni, w przypadku gdy nie zostały włączone do poprzednich kategorii i podlegają ustawodawstwu krajowemu.

Państwa członkowskie przyjmują przepisy dla weryfikacji przez właściwy organ środków pozbawiania broni palnej cech użytkowych, o których mowa w lit. a), w celu zagwarantowania, że zmiany wprowadzone do broni palnej czynią ją nieodwracalnie nienadającą się do użytku. Państwa członkowskie przewidują w ramach wspomnianej weryfikacji wydanie świadectwa lub innego dokumentu zaświadczonego, że broń palna została pozbawiona cech użytkowych, lub zastosowanie w tym celu wyraźnie widocznego oznakowania broni palnej. Zgodnie z procedurą określoną w art. 13a ust. 2 dyrektywy Komisja przedstawia wspólne wytyczne dotyczące norm i technik pozbawiania cech użytkowych w celu zagwarantowania, że broń pozbawiona cech użytkowych nieodwracalnie nie nadaje się do użytku.

Podczas koordynacji we Wspólnocie, Państwa Członkowskie mogą stosować swe przepisy krajowe w odniesieniu do broni palnej wymienionej w tej sekcji.

IV. Do celów niniejszego załącznika określenie:

- a) "krótka broń palna" oznacza broń palną z lufą, której długość nie przekracza 30 centymetrów lub której całkowita długość nie przekracza 60 centymetrów;
- b) "długa broń palna" oznacza każdą broń palną inną niż krótka broń palna;
- c) "automatyczna broń palna" oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić więcej niż jeden nabój przy jednym naciśnięciu spustu;
- d) "półautomatyczna broń palna" oznacza broń palną, która ładuje się automatycznie po każdorazowym wystrzeleniu naboju i która może wystrzelić tylko jeden nabój przy jednym naciśnięciu spustu;
- e) "repetująca broń palna" oznacza broń palną, która po wystrzeleniu naboju może zostać ponownie naładowana ręcznie z magazynka lub cylindra;
- f) "jednostrzałowa broń palna" oznacza broń palną bez magazynka, którą ładuje się przed każdorazowym strzałem poprzez ręczny załadunek naboju do komory lub wgłębienia na ładunek w części zamkowej lufy;
- g) "amunicja z pociskami penetrującymi" oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami osłoniętymi i posiadającymi rdzeń penetrujący;
- h) "amunicja z pociskami wybuchającymi" oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi ładunek eksplodujący przy uderzeniu;
- i) "amunicja z pociskami zapalającymi" oznacza amunicję do użytku wojskowego z pociskami zawierającymi mieszaninę chemiczną, która ulega zapaleniu przy kontakcie z powietrzem lub przy uderzeniu.

ZAŁĄCZNIK II

EUROPEJSKA KARTA BRONI PALNEJ

Karta musi zawierać następujące sekcje:

- a) tożsamość posiadacza;
- b) identyfikacja broni lub broni palnej, łącznie z odnośnikiem do kategorii w rozumieniu niniejszej dyrektywy;
- c) okres ważności karty;
- d) sekcja na użytek Państwa Członkowskiego wydającego kartę (typ i odniesienia dotyczące pozwolenia itd.);
- e) sekcja na wpisy innych Państw Członkowskich (pozwolenia na wwóz broni na ich terytorium itd.);
- f) oświadczenia:

"Prawo podróżowania do innego Państwa Członkowskiego z jedną bądź większą liczbą sztuk broni palnej sklasyfikowanych w kategoriach B, C lub D, wymienionych w niniejszej karcie wymaga uprzedniego uzyskania odpowiedniego pozwolenia wydanego przez odwiedzane Państwo Członkowskie. To lub te pozwolenia mogą zostać odnotowane w niniejszej karcie.

Uprzednie pozwolenie wymienione powyżej, nie jest co do zasady konieczne w celu odbycia podróży z bronią palną sklasyfikowaną w kategoriach C lub D, jeśli ma być wykorzystana w celach łowieckich oraz z bronią sklasyfikowaną w kategoriach B, C lub D, jeśli ma być wykorzystana do strzelectwa sportowego, pod warunkiem, że podróżny posiada przy sobie broń palną i może określić cel podróży."

W wypadku poinformowania pozostałych Państw Członkowskich przez dane Państwo Członkowskie, zgodnie z art. 8 ust. 3, że posiadanie pewnych rodzajów broni palnej sklasyfikowanej w kategoriach B, C lub D jest niedozwolone lub wymaga pozwolenia, dodaje się jedno z poniższych oświadczeń:

"Podróż do... (państwo(-a) przeznaczenia) z bronią palną... (identyfikacja) jest zakazana."

"Podróż do... (państwo/(-a) przeznaczenia) z bronią palną... (identyfikacja) wymaga uzyskania pozwolenia."

© European Communities (Wspólnoty Europejskie), <http://eur-lex.europa.eu/>

Za autentyczne uważa się wyłącznie przepisy prawne Unii Europejskiej opublikowane w papierowych wydaniach Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.